

въ работата си, ученикътъ трѣбва често да я смѣня, да минава отъ физическа въ духовна, отъ духовна въ Божествена. Той не трѣбва дълго време да се задържа на една и съща работа. Кое прѣчи на ученика, като работи физически, едновременно съ това да чувствува и да мисли?

И тъй, за да не се съмнявате въ Учителя си, първо трѣбва да го опитате на физическия свѣтъ, после — въ духовния и най-после — въ Божествения. Щомъ го изпитате въ тритѣ свѣта, тогава идете при него да се учите. Учителътъ трѣбва да има три диплома, отъ които да се вижда, че е свършилъ университетъ или поне гимназия на физическия свѣтъ; той трѣбва да е свършилъ прогимназия въ духовния свѣтъ и основно училище или забавачница въ Божествения свѣтъ. Истинскиятъ Учител непременно трѣбва да има тѣзи три диплома. Ако и при това положение ученикътъ се съмнява въ Учителя си, грѣшката е въ самия него. Този ученикъ е взелъ крива насока на мисълта си и, каквото чуе отъ Учителя си, нѣма да се ползува. За да се освободи отъ съмнението, ученикътъ трѣбва да се научи да тълкува, да превежда нѣщата. Преводътъ трѣбва да бѣде троякъ: отъ физическо гледище, отъ духовно гледище и отъ Божествено гледище. Когато прави сполучливи преводи, ученикътъ никога не може да се съмнява въ Учителя си. Щомъ не се съмнява, той ще се развива правилно.